

CINGLE DE VILANOVA

Osona

De Vilanova de Sau al Puig del Far, el cingle de Migdia i el pantà pel camí dels Romanins i el grau de Santa Margarida

Distància	12,8 km
Desnivell acumulat	700 m
Nivell de dificultat	Fàcil
Data	18 d'octubre de 2020
Cartografia	Editorial Alpina: Collsacabra-Vall de Sau (1:25000)
Punts per a GPS	https://ca.wikiloc.com/rutes-senderisme/cingle-de-vilanova-59105420

El de Vilanova, continuació del seu veí dels Munts, forma part del cordal de cingles que delimiten per ponent la Vall de Sau i, per extensió, les Guilleries. Aquí el relleu tabular presenta, a diferència dels cingles de Tavertet, predominança de l'estrat de conglomerats i gresos de tonalitat vermellosa. El cingle blanc, calcari, és molt més prim i al Puig del Far el que destaca és un estrat superior format per gresos. Per aquest motiu els vilanovins són anomenats «camaroigs» pels seus veïns.

Atenció: no cal confondre el Puig del Far amb el proper cingle del Far, sobre les Planes d'Hostoles.

El que proposem és un fàcil itinerari que ens permet conèixer o re-visitat uns paratges d'especial encant. La única precaució que ens caldrà prendre és que transitarem bona estona ran de cingle on qualsevol ensopegada podria comportar-nos conseqüències. Cal afegir que bona part de l'itinerari no és senyalitzat i, malgrat que els camins són en general fressats, n'hi coincideixen molts altres, alguns no ressenyats al mapa, pel que ens caldrà estar a l'aguait si no volem fer marrades innecessàries.

Accés

Des de la sortida 187 de la C-25, prenem la N-141d passant per Folgueroles fins a Vilanova de Sau.

Vilanova de Sau (555m)

Iniciem l'itinerari al carrer de les Guilleries, a l'alçada de les dependències de l'Espai Natural Guilleries-Savassona on hi coincideixen els GR 2 i 151 i el SL-122. Els seguim en direcció, entre altres, al Puig del Far per un tram ben senyalitzat i fressat que no ofereix cap dubte fins a una trifurcació.

Camí dels Romanins (612m)

Els GR i el SL segueixen a mà dreta pel camí de la Casica. Prenem el corriol del mig, el menys evident i força aixaragallat al començament. Guanyem la carena entre llaçades que amoreixen el fort pendent per una llengua boscosa amb una llarga marrada final. Sortim sobre un camí travesser que seguim a mà dreta (N). Passem a tocar de la pista carenera per on discorre el GR 2, però continuem pel sender a mà dreta (E).

Puig de Casadevall (794m)

De poca prominència, és més aviat una balconada al fil del cingle. Envoltat de bosc té la visibilitat limitada.

Proseguim carenejant vers el N/NNW fins a retrobar la pista que hem descartat abans. Cruïlla de camins indicada. Hi arriba el camí de la Casica. El GR marxa per un ramal de la pista a mà dreta per on podríem fer drecera (1). Rètols indicadors. Continuem a mà esquerra (N) per la pista, seguint el SL en direcció al Puig del Far. Creuem el Pla de Santa Margarida fins a l'alçada d'una bassa on prenem un ramal a mà dreta (E) fins al peu de les ruïnes de l'ermita.

(1) Si no pretenem visitar les ruïnes de Santa Margarida.

Santa Margarida d'Ardola (748m)

Ruïnes d'una església documentada d'ençà el 1064. Al costat en surt un camí que seguim en pujada (S) anant a passar per entremig de grans blocs de gres despresos del cingle, que s'alça sobre els nostres caps, on hi ha obertes diverses vies d'escalada. Revoltem un morral i continuem per sota una gran balma. A l'altre cap, un camí ens mena al cim per entremig del bosc.

Puig del Far (832m)

Molt concorregut. Bona talaia sobre el Cabrerès i les Guilleries. En davallem per un camí que parteix a mà esquerra de la balma per on hem arribat. A la Bassa de Santa Margarida anem a l'esquerra fins a retrobar la pista carenera i la seguim vers sol ixent. La deixem per un ramal a mà dreta (2) que ens acosta al Cingle de Migdia. Acabem d'atansar-nos al seu esperó sud per un corriol. Un altre, proper al fil, ens mena (N) al seu esperó nord.

(2) Aquí acaba el tram senyalitzat de l'itinerari.

Cingle de Migdia (750m)

Excel·lent mirador de la contrada. Les vistes sobre el pantà de Sau i els cingles de Tavertet, Rupit i el Far són molt agradables. Podem albirar-hi des de cims de l'Alt Berguedà com la Serra d'Ensija i el Pedraforca fins a pirinencs com el Puigmal.

Enfilem un corriol que ens deixa sobre una pista precària que seguim a mà dreta (NW). Mantenim aquesta direcció allunyats del cingle seguint diversos corriols, algun no gaire evident i poc fressat, i creuant pistes fins a localitzar la baixada al grau. En aquest tram trobarem nombrosos exemplars de grèvol.

Grau de Santa Margarida (693m)

Per una bifurcació poc evident (3) a mà dreta comencem a davallar pel grau en pendent entre fort i molt fort, fins a sortir sobre el Camí vora el Ter, que en aquest tram és pavimentat, a la riba sud del pantà.

(3) El més fàcil és que ens passi desapercebuda. Si arribem a unes feixes de conreu, ens cal recular.

Pantà de Sau (420m)

La construcció de la presa començà el 1949 i va durar catorze anys. Finalment el 1963 les aigües del Ter engolien disset quilòmetres de la vall i el poble de Sant Romà de Sau. Va alçar-se'n un de nou prop de la presa. A l'altre riba, com emergint de les aigües, destaquen els cingles de Tavertet, amb el Sot de Balà i el Puig de la Força a una banda i el Barret d'en Riba a l'altra. Ran d'aigua les instal·lacions del Club Nàutic i, segons el nivell, el campanar de Sant Romà —indicador popular de l'estat de les reserves hídriques del país.

Retornem al camí pavimentat on prenem una pista precària a mà dreta que acaba convertint-se en un fressat corriol (S). Rebutjant interseccions ramals a dreta i esquerra, mantenim aquesta direcció fins atènyer el mas de la Vileta Grossa on anem a l'esquerra i, per camí pavimentat, seguint el SL-122,(4) retornem a Vilanova.

(4) No recomanem aquesta opció. Per comptes d'això val més continuar recte i retornar-hi pel camí del mas de la Font.